

N:o 62.

Af herr **Bohnstedt, Knut**, i anledning af Kungl. Maj:ts förslag till lag om skogsaccis.

Med anledning af Kungl. Maj:ts nådiga proposition n:o 25 med förslag till lag om skogsaccis har herr Barthelson i motion n:o 55 yrkat:

att Riksdagen måtte med afslag å Kungl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen med förslag till lag om skogsaccis af den 29 januari 1909 i skrifvelse till Kungl. Maj:t anhålla, att det täcktes Kungl. Maj:t att i samband med den omarbetning af skattelagstiftningen, som nu förehafves, låta utarbета och för Riksdagen framlägga förslag till sådan ändring i gällande bevillningsförordning, att vid beskattning af skogsegendom må i fastighetsvärdet inberäknas endast värdet af själfva skogs- och hagmarken jämte förmånen för egendomen att äga tillgång på husbehovsvirke, samt att beskattning af ståndskogen skall äga rum först vid afverkningen, äfvensom att vid denna beskattning af ståndskogen endast den verkliga eller netto-behållningen af skogsbruket skall beskattas, så att nödiga afdrag göras för nedlagda kostnader för skogsodling, dikning, väganläggning eller andra på skogsvården nedlagda kostnader.

Då jag till fullo instämmer med herr Barthelson, att — för att få rättvisa i beskattningen — det är nödvändigt, att ändrade bestämmelser i bevillningsförordningen göras, så att — vid beskattning af skogsegendom — i fastighetsvärdet inberäknas endast värdet af själfva skogsmarken, men däremot beskattningen af ståndskogen först skall ske vid afverkningen, så synes mig detta hans förslag vara den rätta vägen för att vinna reda och rättvisa i skogsbeskattningsförhållandena.

Skogstaxeringarna äro nu uppgjorda efter taxeringsnämndernas mera godtyckliga uppfattningar och tillföra säkerligen de stora skogskommunerna

i norra delen af Sverige — där industri saknas och jordbruket icke kan bära någon dryg beskattning — alltför obetydliga inkomster, hvarföre en kommunal skogsaccis där kan vara nödvändig.

I södra delen af Sverige, där jordbruket kan på ett helt annat sätt beskattas och där skogen väl allmänt är taxerad långt öfver jordvärdet, äro förhållandena helt olika och skogsaccisen således icke allenast mindre behöflig utan rent af obehöflig.*

Genom förändrade bestämmelser i bevillningsförordningen i den riktning, jag antydt, skulle rättvisa vid skogsvärdering uppstå och såväl *staten* som *kommunen* blifva berättigade uppbära accis för till försäljning afverkad skog.

Skulle nu Riksdagen anse det för norra Sveriges skogskommuner vara ytterst viktigt att redan nu få skogsaccisen där genomförd, synes mig enda vägen vara, att lagen antages för norra delen af Sverige med de förändringar, utskottet kan finna nödvändiga — hvarvid särskild uppmärksamhet bör fästas vid att lagen icke blott drabbar de stora afverkarna utan äfven de många mindre — till dess nya bestämmelser i bevillningsförordningen blifvit antagna att tillämpas vid nästa fastighetstaxering.

På grund af hvad jag sålunda anfört, får jag vördsammast hemställa,

att Riksdagen må i så måtto bifalla Kungl. Maj:ts proposition om kommunal skogsaccis, att den med de förändringar, utskottet kan komma att föreslå, må *provisoriskt* gälla för Norrbottens, Västerbottens, Jämtlands och Västernorrlands län, till dess nya bestämmelser i bevillningsförordningen vid beskattning af skogsegendom blifvit antagna att tillämpas vid nästa fastighetstaxering.

Stockholm den 16 mars 1909.

K. Bohnstedt.

* I motionärens hemort är all afrösningsjord — den må utgöras af kalhuggen mark, hagar, kärr eller mark, bevuxen med ungskog och afverkningsbar ståndskog (endast mossar undantagna) — upptaxerad till 120 kronor per hektar, hvaraf framgår att, om själfva marken upptages enligt hypoteksföreningarnas värderingspris, mellan cirka 15 och 40 kronor per hektar, såväl stat som kommun redan uppbär skatt af ståndskogen.